

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งสหกรณ์นิคมในเขตต์ที่ดินหวงห้าม
ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่
พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ณวันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดตั้งสหกรณ์
นิคมในเขตต์ที่ดินหวงห้ามในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
จัดตั้งสหกรณ์ นิคมในเขตต์ที่ดินหวงห้ามในท้องที่จังหวัด
เชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กรมสหกรณ์ มีอำนาจจัดตั้งสหกรณ์ นิคม
ในเขตต์ที่ดินอันได้หวงห้ามไว้เพื่อการนี้ ตามพระราชกฤษฎ
ีกากำหนด เขตต์หวงห้าม ที่ดินในท้องที่จังหวัด เชียงใหม่
พุทธศักราช ๒๔๘๐

มาตรา ๔ สหกรณ์ นิคมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในมาตรา
ก่อนนั้น ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการสหกรณ์
โดยอนุโลม

มาตรา ๕ ให้มีกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย
หัวหน้ากองสหกรณ์ภาคเหนือ ๑ พนักงานที่ดินและโลหกิจ

เล่ม ๔๕ หน้า ๑๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๕ เมษายน ๒๔๘๑

จังหวัดเชียงใหม่ ๑๖ นายอำเภอเจ้าของท้องที่หรือผู้แทน ๑ เป็น
ผู้มีอำนาจลงนามนี้ พิจารณาสอบสวนคัดเลือกบุคคลที่จะลง
ชื่อในนามนี้ชื่อของนายเป็นสหกรณ์นิคม

๓. นายอำเภอสอบสวนคัดเลือกบุคคลให้ คณะกรรมการ
ปฏิบัติหน้าที่สหกรณ์นิคมที่ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ เมื่อ สหกรณ์ นิคมใดได้จัด ทะเบียน เป็น
สหกรณ์นิคมแล้ว ให้ถือว่าอำนาจและหน้าที่ของ
คณะกรรมการตาม มาตรา ๕ เกี่ยวกับสหกรณ์ นั้นเป็นอัน สิ้น
สุด

มาตรา ๑๐ ทั้งสิ้นที่นายสหกรณ์ มีอำนาจอนุญาตให้
สมาชิกสหกรณ์นั้นไปขอรับบัตร ทะเบียนแล้วเข้าครอบครอง
ทำประโยชน์ในนาม สหกรณ์นิคมนั้น ได้ ตราบ กาลัง
แห่งการขอรับ บัตร ทะเบียนดังกล่าวนั้น เห็นสมควร แต่จำนวน
เนื้อที่ขอรับ บัตร จะอนุญาตให้สมาชิกคนหนึ่งๆ เข้าครอบครอง
ทำประโยชน์ได้ นั้น ต้องไม่เกินสามสิบไร่

มาตรา ๑๑ นายอำเภอให้สหกรณ์ทำประโยชน์ ในที่
ดินสาธารณะใน มาตรา ๘ นี้ ให้กรมสหกรณ์เรียกเงินค่า
ธรรมเนียมไปชำระ ให้บุคคลออกจากสมาชิกได้ ไม่ เกินไร่ ละ
แปดชวา ให้แก่ผู้ขอรับบัตร ซึ่งกำหนดไว้ ในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ สมาชิกซึ่งออกจากสมาชิกไปโดยสมัครใจได้รับหนังสือจากอธิบดีกรมสหกรณ์ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือ ราชบัญญัตินี้ เป็นอันสิ้นสิทธิใดๆ แก่เขาดังกล่าว เขานั้นได้รับอนุญาตให้ครอบครองทำประโยชน์อยู่ในมรดกของสมาชิกทั้งสิ้น และจะเรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าผิดนัดเป็นอย่างใดๆ มิได้เลย

มาตรา ๕๐ เมื่อสมาชิกผู้ใดในมรดกของสมาชิกผู้ใดได้ก่อสร้างทำประโยชน์ในที่ใดซึ่งขัดหรือแย้งต่อกฎเกณฑ์ของสมควรรแก่เนื้อที่และปฏิกิริยาการที่บุคคลอื่นมีสิทธิทำอันควรไว้ในกฎกระทรวงครบถ้วนแล้ว ก็ให้อธิบดีกรมสหกรณ์ออกหนังสือให้แก่สมาชิกเพื่อแสดงว่าที่ดินนั้นสมาชิกผู้ครอบครองนั้นได้ทำประโยชน์แล้ว

เมื่อสมาชิกได้รับหนังสือดังกล่าวไว้ในมรดกก่อนแล้ว และอธิบดีกรมสหกรณ์ได้ระบุไว้ด้วยว่าที่ดินนั้นไม่สมควรหวงห้าม ที่ดินที่ระบุไว้ในหนังสือนั้นไม่สมควรที่จะหวงห้ามทันที โดยไม่ต้องปฏิบัติตามวิธีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แล้วแต่ไป ศาลกรมสหกรณ์จะรับคำฟ้องของกรมสหกรณ์

มาตรา ๑๑ สมาชิก ที่ได้รับ หนังสือจากอธิบดีกรม
สหกรณ์ตามมาตราก่อนนั้น ชอบที่จะขอ คำรับรองจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือขอหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์
ที่ดินตามความในพระราชบัญญัติ ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖)
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ได้ทีเดียว

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการมี
หน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี.